

את השער, טען, "אבל לא בעטתי בזקן".
השופט הוציא מתיק התביעה את התעור
דות הרפואיות שהעידו כי הזקן בכל זאת
נחבל ברגלו מבעיות, ביקש מחסן להסביר
כיצד באו חבלות אלה.
"אני באמת לא יודע", השיב חסן, "הוא
תמיד סוחב קרשים ובלוקים — בטח מזה
הוא נפצע".

ייתכן שבמקרים אחרים היתה זו טענה
סבירה, אך הפעם לא נתן בו השופט אימון,
מסיבה פשוטה: יוסף אבוריס הוא בן 120.
לאחר שהרשיע את הנאשם, חיידה השופט
את דעתו האישית שלא נכתבה בגזירה:
"אני מכין שלנאשם היתה סיבה מספקת
לכעוס על שהעז אכלה את הצמחים בגיני
תו, אך אין זה מצדיק עשיית דין לעצמו.
יוסף אבוריס הזקן ראוי לכך שישאוהו על
כפיים על כי הגיע לגיל זה. במקום זה בא
הנאשם וחיבל באדם אשר כל איש ביישוב
חייב לתת לו כבוד".

דרכי חיים

צוחק הצוחק אחרון

השעה היתה שעתצהריים, כאשר פסעה
מלכה צדוק אל עבר תחנת האוטובוסים
ברחוב הרציון בתל-אביב. היא עלתה לי
מכונית והושיטה לנהג שטר של עשר לירות.
"מצטער", נאלץ הנהג לאכול. "אין לי
עודף, אבל אני מחכה פה עוד כמה דקות
— תוכלי לרדת לפרוט".

מלכה ירד מהמכונית, מיהרה אל הקיוסק
הסמוך. אך גם לבצל הקיוסק לא היה כסף
לפרוט. מאוכזבת פנתה מלכה לחפש משהו
אחר שיוכל לעזור לה. באותו רגע ראה
אותה רחמים מולינס (21), שעמד אף הוא
ליד הקיוסק. "תני לי את השטר", אמר
למלכה, "אחרי הכיר כתושבת שכונתו, אני
אפרט לך אותו".

מלכה מסרה לו את השטר. אך רחמים לא
גילה כל כוונה לפרוט את הכסף. "אם
תבוא אלי הערב, אחזיר לך את הכסף",
אמר למלכה, והכניס את השטר לכיס
חולצתו.

מלכה התרעמה: "אל תעשה איתי חוכ'
מות! אני לא רוצה להכיר אותך ותחזיר
את הכסף".

רחמים, שראה כי מלכה תופסת בכיס
חולצתו, סבר שאם כך — מותר גם לו
לעשות את אותו הדבר. הוא הושיט את
ידו, תפס בכוח בחזה של מלכה. לקול
צעקות הכאב התאספו אנשים סביב. עד
מהרה הגיעה גם המשטרה, שעצרה את
רחמים.

בריונות גסה. השבוע הובא פורט
הכספים הממלח בפני שופט השלום התל-
אביבי חיים שטיינברג. הוא לא ניסה להכ-
חיש. "אבל זה לא היה בריונות", טען
להגנתו. "אני קצת עצבני, גם מהצבא
שיחררו אותי לפני הזמן. לא התכוונתי
להכאיב לה. זה היה רק בצחוק".

כאשר קנס אותו השופט ב-100 לירות על
"בריונות גסה", הוא לא צחק.

הווי

הנצח הרימונים: בקריית-גת, הודיע
אזרח למשטרה כי בשעה שחפר בחצרו גר-
מות לנטיעת שתילי רימונים, מצא באדמה

מתבואסתר ובו כמה רימונים. . .
גביר הררפה: בצפת, נעצר חושב ש-

צעד לכיוון הגבול הסורי, הסביר כי ביקש
להגיע לתחנת השידור בדמשק ולשדר משם
על המצב המחפיר השורר בבית-הקברות

המקומי. . . **הזמן האבוד:** בחיפה,
אישפו בבית-חולים לחולי-נפש מלח שנתקף
סירוף על אוננית דיג, טען שבקצה הי-

אופק נמצא סוף העולם, שפך בסירופו את
מלאי המים המתוקים לים והטיל את שעונו
המימה. . . **הקור קור יעקב:** ביר-

שלים, לאחר שהופעל לחץ על קול ישראל
להפסיק לשחק ילדים בתכניות הגל המס-

חיי, טענה הנהלת התחנה כי קולות היל-
דים הושמעו, למעשה, מפי אנשים מבוגרים

. . . **אהבה לזהב:** בתל-אביב, ביק'
שה אשה לשחררה מלעמוד בדיון באשמת

שפיכת מ-אש על פני אהובה בשעת ריב,
בטענה כי החלה מחדש לאהוב אותו והיא

כבר סובלת ממילא ממעשה. . . **פנטז:**
בירושלים, לאחר שמסתגן מצרי הנאשם

בהסתננות ארצה, טען להגנתו כי עשה זאת
כדי למכור לישראל המצאה שאין מכירים

בה בארצו. . . **ידיים למערה:** בתל-
אביב, הצליח עברייני להימלט בגיפ, לאחר

שאיים על השוטר שביקש לעצרו בכלי ש-

דת

מחיר הכפיה

הכיר הרחבה, מול קולנוע אורדע בי
רמת-גן המתה מהמוני חובשי-כיפות ועוטי
קפוטות שחורות. על הבמה שבמרכז עמד
נאם משולהב, ארוך-פאות וחצב נאום
תוכחה. "החרימו את אטליו הטרפה!" צוה
אל תוך המיקרופון. "חזיר ונבלות נמכרים
שם לעין השמש. מצפון המדינה והעם נפי'
גע!" קהל המאזינים החרדים עודד אותו
בקריאות רמות.

ימים מספר קודם לכן התקשרו מארגני
ההפגנה עם המשטרה, ביקשו אישור לערי'
כחה. המשטרה נעתרה לבקשה, ההגנה
אישור זה בכך שההפגנה תיערך אך ורק
בכיר שמול הקולנוע.

אך המפגינים לא הקפידו על כללי המיש'
חק. מיד עם תום הנאומים החל הקהל הי'
משולהב זורם לאורך הרחוב לכיוון האטר'
ליו. מפקח המשטרה, מרדכי ממרן — ש'
חשש לגורלו של האטליו — הזעיק מיד את
אנשיו, הורה להם לחסום את הכביש. הוא
עצמו עלה על מכונית השיטור, פנה אל
המפגינים בעזרת רמקול, ביקשם להתפזר.
אולם המפגינים סירבו להיעתר. השוטרים
החלו הודפים את המפגינים אל המדרכות.
רק אחרי שלושה גלי-הסתערו הצליחו ל-
פור את חובשי הכיפות, עצרו מתוכם כמה
אנשים.

דרכים חוקיות. בתחנת המשטרה הוא'
שמו העצורים כחוק, שוחררו עד לביורר
משפטם. השבוע, ששה חודשים לאחר הי'
מאורע, חרצה שופטת השלום, הדסה בן-
ציתו את גור דינו של אחד המפגינים, שעה
שמשפטם של שאר חבריו עדיין ממשיך
להתברר בפני שופטים אחרים.

בגור דין מרתיע זה, בו הטילה על
ציון בוביל (40) קנס בסך מאה לירות או
חודש מאסר תמורתו, כתבה השופטת: "אני
רואה בחומרה רבה עבירה זו. במיוחד לי'
אור העובדה שבזמן האחרון אנו עדים
לכך, שחוגים שונים בארץ רואים וכות'
לעצמם לכפות את רצונם על הציבור כולו
בדרך של שימוש בכוח. אם אנו רוצים
לחיות במדינה מסודרת, צריכים האזרחים
להתרגל לרעיון, שכל השפעה רעיונית או
מצפונית תתנהל בדרכים חוקיות ולא על-
יד התפרעויות".

דרכי אדם

בפני שיסה

עם עליית מרבדיהקסמים הגיעו ארצה מי'
תימן אברהם אבוריס (40) ואביו הזקן,
שהתיישבו במעברת ראש-העין. כעבור שנים
חסלה המעברה ומשפחת אבוריס עברה לי'
סיוון דרימשפחתי בהרצליה. יחד איתם נכ'
נס לגור באותו בית גם סלם חסן, שכנם
למעברה מימים ימימה.

בחודשים הראשונים לשכונת המשפחת
היו השניים ידידים. הם עיבדו איש איש
את חלקת חצרו, טיפחו משקיעור ובעלי-
חיים. יום אחד החל חסן מתלונן באזני
אברהם, כי ילדיו גונבים פרי מחצרו. אבי'
רהם סרב להאמין. "זה לא ייתכן", השיב
לחסן. "החצר שלך חלקה כמו כביש. איך
יכולים לגנוב ממנה משהו? אם תתפוס את
הילדים שלי גוברים, תגיד לי ואני אשחט
אותם אחד אחד".

חסן החליט לפקוח עין. יום אחד ראה
את ציפוריה בחו בת התשע של אברהם,
נכנסת לחצרו. היא הסתתר מאחורי החלון,
חיכה לראות מה תעשה. לפתע הבחין כי
פניה מועדות אל העז של אביה אשר רעתה
בחצרו. חסן היה משוכנע כי ציפוריה מו-
בילה את העז אל התייש שלו, כדי שזה
ירביעה בסתר. לזאת כבר לא היה מוכן
להסכים. הוא התפרץ מחדר, החל לרדוף
אחרי הילדה שנמלטה בבהלה לביתה.

ייתכן שהיה מסתפק בכך שגירש את
הפולשת מחצרו, אך באותו רגע ראה דבר
שהרתח את דמו. שיחי הגאת שבחצרו,
אותם גידל למאכל כפי שעשה בתימן,
היו אכולים לגמרי. לא היה לו ספק כי
עז שכנו עשתה זאת.

עד 120. זועם כולו מיהר חסן אל חצר
שכנו. הוא התנפל על השער, הפילו על
יוסף אבוריס הזקן והחל ביעט בסב. אבי'
רהם, שנזעק להגנת אביו, ספג אף הוא
מכות. עד מהרה הגיעה למקום המשטרה,
שהפרידה בין הניצים, הגישה נגד חסן תלו-
נה פלילית.

כשניצב חסן השבוע בפני שיפט השלום,
יוסף בן-חנן, כבר באשמה. "אני רק הסלתי

מזכרת נצחה מאילנות

ארקיע
קייטוופה בישראל

בחינות בגרות
נפתחים קורסים חדשים
מוקדמות ובגרות

טכניקון
תוכן ערב לאקסטרימי
תל-אביב • דח • בלפור 6
חפה • דח • ביאליק 17

קודים סנונים
למד אצל
דואו
פינטקור 2
טל 56905 ת.א.

המנוי
קבלת
חשבון,
נא פרט
אותו בהקדם.

אנגליית • פקידות

לומדים היטב בבית-הספר קדימה ביהודה 74, ת"א, טלפון 20314

קורסי בוקר וערב לפקידות
(הנהלת חשבונות, מזכירות, כתיבה
מכל הדוגות ולתלמידי בתי-ס'
ממתחילים עד הכנה ל"בגרות".
מסחרי, קורספונדנציה, אנגלית).
הרשמה 9-12 לפנה"צ, 3-9 בערב.

קורסים מרוכזים בהנהלת חשבונות בשעות הערב;
הכנה לבחינות ב' ג' וקורס למתקדמים.